

Prisniveauet kan ændre sig i gunstig Retning for vedkommende Ejendom, eller Forholdene indenfor Kommunen kan igenem Tilflytning eller gennem Opsving i Kommunens Erhvervsliv ændres paa en saadan Maade, at Ejendomme, der i Øjeblikket ikke er rentable, senere bliver det. I denne Sammenhæng spørger det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes): Hvorledes er Kommunens Stilling efter § 5? For Kommunen har jo ikke skudt noget ind, den har overtaget Halvdelen af en Garanti, men nu tales der pludselig om, at Kommunen ordentligvis skal præstere en Ydelse, svarende til den, Staten tilskylder, som Vilkaar for, at der overhovedet kan vises vedkommende Hensyn i Henhold til § 5. Det undrer mig, at det ærede Medlem med det skarpe Syn, som ellers præger ham, har været nødt til at rette et saadant Spørgsmaal til mig og altsaa ikke selv har kunnet finde ud af Forholdet; thi det ærede Medlem maa dog vide, at Renterne og Afdragene til Boligfonden naturligvis skal præstere, og naar vedkommende ikke er i Stand dertil, men faar Henstand, er det Staten og Kommunen, der maa præstere dem, og i denne Præstation maa de deltage paa lige Vilkaar som Betingelse for, at Indrømmelsen overhovedet kan ydes. Mig forekommer dette Forhold overhovedet ikke at kunne give Anledning til de dybsindige Overvejelser, som jeg meget vel forstaar, det ærede Medlem har anstillet uden at naa til dette ganske nærliggende og simple Resultat.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) mente, at Gyldighedstiden to Aar var noget lang; han syntes, man kunde indskrænke sig til et Aar. Det kan det ærede Medlem maaske have Ret i. Men Forholdet er dog det, at Loven vedtages forhaabentlig nu inden Aarsskiftet; saa skal Byggearbejdet planlægges, og gaar det saaledes, som man har Lov til at haabe, at der sættes saa meget i Gang af Byggeri paa Grundlag af denne Lovgivning, som det overhovedet er muligt med den Arbejdskraft, der er til Disposition, forekommer det mig dog ganske ønskeligt, at Loven har en lidt længere Gyldighedstid, saa at man ogsaa i den kommende Tid — Sommeren og Efteraaret — kan planlægge et Byggeri paa et virkelig eksisterende Grundlag med det næstfølgende Foraar og Sommer for Øje. Jeg tror derfor, at to Aar er den Tid, man bør sætte som denne Lovs Gyldighedstid. Jeg tror ikke, man bør gøre den længere, fordi eventuelle Ændringer i Forholdene,

som jo ventes fra mange Sider, og som man ogsaa maa haabe vil indtræde, kan gøre det naturligt at gaa til andre, maaske helt andre Bestemmelser i den Tid, der kommer, ja, muligvis — og det vilde være særdeles ønskeligt, om det blev Tilfældet — kunde bevirke, at den Nødhjælp, vi nu staar overfor, bliver overflødig.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds mente endvidere, at der var nogle, der blev forfordelt ved dette Lovforslags Gennemførelse, nemlig de Mennesker, som i Sommeren 1922 har opført Huse, til hvilke de ikke har søgt Statslaan eller Statstilskud, og som er færdige paa det Tidspunkt, denne Lov vedtages. Ja, men mener det ærede Medlem dog ikke, at de Personer, som har opført Ejendomme i Sommeren 1922 uden at sende Ansøgning om Laan eller Tilskud ind og uden at afvente denne Lov, maa have set andre Veje til den fornødne Financiering end den, der her aabnes, at de maa have haft Mulighed for at tilvejebringe de Penge, der skal til for at betale vedkommende Ejendom? Og hvis de har haft dette, saa skønner jeg egentlig ikke, at der er nogen særlig Grund til at blande sig i deres Forhold. Der er det saa meget mindre, som enhver Kontrol med en saadan Ejendom er udelukket og en Godkendelse af den derfor heller ikke kan finde Sted. Jeg forstaar, at det ærede Medlem i Virkeligheden ønsker dette Lovforslag prøvet i et Udvalg; det forstaar jeg godt, og der vil jeg for det ærede Medlem kunne angive, hvilke Foranstaltninger Ministeriet vil træffe for paa effektiv Maade at kontrolere Bygningen under dens Opførelse og forvisse sig om, at de Vilkaar, paa hvilke Laanet er ydet med Hensyn til saavel Materialer som Udførelse, virkelig ogsaa er sket Fyldest. Men det vil man jo vanskeligt kunne gøre, naar Talen er om Ejendomme, som er færdiggjort inden Lovens Vedtagelse. Endelig maa det ærede Medlem ikke glemme, at her er jo til syvende og sidst — lad os tage Sagen, ganske som den er — ikke Tale om nogen Filantropi overfor den enkelte Bygherre, men her er, som det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) meget rigtigt sagde, Tale om en Nødhjælp, til hvilken Staten nødig gaar, men som har den bestemte Hensigt at faa Bygninger opført og ikke saa meget at tage Hensyn til de Personer, som har opført Bygninger.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) causerede morsomt over de Van-